

Република Србија
УПРАВНИ СУД
11 У. 9936/11
3. новембар 2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Максимовић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Весном Мутавџић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље Д. М.С. из К., ..., поднетој против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање-Дирекција, Б., ..., ради поништења решења, ...број ...од ... године, у предмету остваривања права из пензијског и инвалидског осигурања, у нејавној седници већа, одржаној дана 3. новембра 2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем је одбијена жалба тужиље поднета против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање-Филијала за град Б., број ... (што је број досијеа, а број решења је ...) од ... године, којим је одбијен захтев тужиље за признавање права на породичну пензију.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 8. септембра 2011. године, тужилца је оспорила законитост решења туженог органа због неправилне примене закона. Сматра да одредба члана 28а Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању не може да се примени на бракове закључене пре ... године, када је наведени закон ступио на снагу. Предложила је да Суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима наведеним у образложењу

оспореног решења, с напоменом да у тужби нису наведене нове чињенице и нови докази, осим оних који су већ били предмет оцене оспореног решења, па је предложио да Суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима («Службени гласник РС», бр. 111/09), и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу с одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу, и списка предмета ове правне ствари, нашао да тужба није основана.

Према списима предмета и разлозима образложења оспореног решења, тужени орган је правилно одбио жалбу тужиле поднету против решења првостепеног органа од ... године, у поступку спроведеном без повреда правила поступка, а за одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Наиме, у поступку који је претходио доношењу оспореног решења, утврђено је да тужилца не испуњава услов прописан одредбом члана 28а Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању («Службени гласник РС», бр. 101/10), будући да брак, закључен дана ... године, са покојним Ж.С., рођеним дана ... године, који је преминуо дана ... године, није трајао најмање две године, због чега је одбијен њен захтев за признавање права на породичну пензију.

Како је одредбом члана 28а Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, прописано да ако је умрли осигураник или умрли корисник старосне или инвалидске пензије у тренутку закључења брака навршио године живота из члана 19. тачка 1. овог закона, брачни друг може стећи право на породичну пензију под условом да имају заједничко дете или да је брак трајао најмање две године, то је првостепени орган правилно поступио када је одбио захтев тужиле за признавање права на породичну пензију, а тужени орган је правилно одбио жалбу тужиле поднету против решења првостепеног органа, јер је утврђено да брак тужиле и њеног покојног супруга, није трајао најмање две године.

Суд је ценио наводе тужбе да одредба наведеног члана не може да се примени на бракове закључене пре њеног ступања на снагу, али је нашао да не може утицати на друкчију оцену законитости оспореног решења, јер да се о праву тужиле на породичну пензију има одлучити према правним прописима који важе у моменту подношења захтева, а то је управо одредба наведеног члана 28а Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Полазећи од наведеног, те одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе, имајући при том у виду да је предмет спора такве природе да не изискује непосредно саслушање странака и посебно

утврђивање чињеничног стања.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 3. новембра 2011. године, 11 У. 9936/11

Записничар

Председник већа-судија

Весна Мутавцић,с.р.

Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КО-2011